

L'olivera

Victor Busquets i Pujós

L'any 1.965 vaig conèixer en Salvador Casanovas a l'aplec de Matagalls. Estava parant una tenda sota una boira mullada que ens humitajeva a tots. Eren els bons anys de l'aplec de Matagalls, on cada paraula i cada guspira del foc eren una rebel·lia amagada, sota la veu que no gossa sortir i el clam que no gosses llançar.

LLavors jo tenia disset anys, i no sabia res de política, ni de catalanisme. I els meus companys, com aquell que no diu res, em van fer donar compte d'aquell home de mitja edat, que -em va dir- havia estat a la presó algunes vegades en la seva lluita per la llibertat de Catalunya.

Els van passar per mi /i per a tothom/ i es van anar succeint totes les coses que sabem i que no sabem. La nostra gent va lluitar com va poguer. D'altres van donar el seu temps /que no tornaria/, la seva fe,

i la seva vida, perquè fins a nosaltres pogués arribar un país millor.

Jo no vaig veure més en Salvador Casanova. No vaig estar a la política activa. Jo no sóc pas de Granollers. No vaig seguir les seves passes. Però sabia, malgrat tot, qui era en Salvador Casanova. L'havia descobert dalt la muntanya d'ametistes, quan jo encara no sabia res, i m'ho amagaven tot. Amb el meu catalanisme de calça curta, i barretina vermella...

En Salvador Casanova va morir el juny de 1.982, quan encara la seva vida podia abocar tota la flaire de llibertat i de futur que encara feia falta damunt del nostre poble. Orgullosament, el 24 de juny, / Sant Joan-Diada dels Països Catalans / Granollers, la seva ciutat, amb totes les altres ciutats i viles de la comarca /de Catalunya, potser/ va fer-li un homenatge públic.

Davant l'Ajuntament, es va plantar una olivera, amb tot el simbolisme que ella representava. Allí si que vaig esser-hi, amb la intenció de fer públic anonimament/jo diria silenciosament/ el meu record en vers un vell lluitador del meu país. Hi van fer cap en Portavella, en Benet, en Xirinacs, la Magda Onarich, en Josep Dalmau, tots vells amics dels anys difícils. El senyor Ballús, l'alcalde de Granollers -el recordo bé- va cantar

Els Segadors mentre es descobria una làpida 'provisional' a sota les branques de l'olivera. Tots vàrem cantar Els Segadors, amb una mica de llagrima obert a l'enyorança i a lesperança, ensems. Tot era colpidor. Tal com sol succeir en aquets casos i en aquestes situacions. Avui, ara, davant l'Ajuntament, només queda l'olivera, sola i muda, trista i freda. Jo prou la veig, quan paso de tan en tan vora la Porxada, a la meua visita a la capital. Ara, però, hem porta el símbol de l'oblit. El ressó de la irresponsabilitat. La cremada de les ilusions. L'ensorrada de la fe. Sota l'olivera no s'hi ha posat cap més làpida. Tot era provisional.

El record d'en Casanova s'ha abandonat sota aquells 'Segadors' d'una tarda d'estiu. I Aquest és el meu poble. Malgrat tot.

De l'exaltació i la llàgrima, a l'abandonament i l'oblit. De l'esperança al desencís. Amb el meu pas apressat d'home de carrer -d'home normal- avui he passat davant una olivera anònima, trista i solitària. I he recordat per uns instants -uns breus instants tanmateix- en Salvador Casanova.

"..les coses no han estat mai massa fàcils i no ens podem permetre el luxe d'exigir que ho siguin en l'avenir .."

SALVADOR CASANOVA.

Cartes al Director

L'ACTUALITAT es reserva el dret de retallar o no publicar totes aquelles cartes dirigides a aquesta secció que excedeixin d'un foli mecanografiat i escrit a doble espai.

Granollers als mestres

Amb aquest eslogan l'Ajuntament de Granollers i el Patronat de l'Escola de Música, el passat diumenge, dia 16 de gener, van celebrar una festa-homenatge a tres granollerins, apreciats i estimats, per la seva exemplar obra portada a terme en el llarg de la seva vida com va ser el violinista Joan Coll, el pianista Aureli Font i el compositor Josep Ma. Ruera.

Homenatge amb el que hi estem completament identificats, com pensem hi han estat els ciutadans de totes les tendències, que han tingut la sort de conèixer aquesta 'trilogia humana-musical'. Volem fer públic que ens ha causat una decepció el fet que no s'hagi comptat amb la nostra col.laboració perquè encara que som gent senzilla i modesta tenim sensibilitat i som una entitat que a casa nostra -Granollers- en el transcurs de més de 100 anys sempre hem col.laborat desinteressadament en els actes que s'ha cregut necessària la nostra presència, motiu que en aquesta ocasió no sabem per què no s'hi ha pensat, si per negligència o intencionadament.

Els nombrosos conciutadans que van fer el seu testimoni al descobriment de les plaques als carrers que avui porten el nom dels Mestres Coll, Font i Ruera, van poder constatar la presència dels cantaires, als quals felicitem per la seva col.laboració, de la Societat Centre

i Energia de la Roca del Vallès, que certament n'havia estat director el Mestre Joan Coll.

Davant del fet consumat volem deixar constància que la nostra 'Rotllana', hauria participat a l'acte de 'Granollers als Mestres...' per diferents motivacions que son:

Perquè el Mestre Josep Maria Ruera durant anys fou el Director de la nostra 'Rotllana' com també Coll i Font, moltes vegades l'havien dirigit.

Perquè han estat tres granollerins que s'ho mereixen per la lloable dedicació pedagògica al front de L'Escola Municipal de Música des de que es fundà.

I perquè era un homenatge popular a uns homes que van estimular i propagar la Música a tots els estaments socials.

Gràcies senyor Director per haver-nos insertat aquesta carta que solament ens ha guiat enviar-vos amb el fi de donar a conèixer a la Ciutat de Granollers el perquè no hem estat presents al 'Granollers als Mestres' ja que tenim la Rotllana, el grup d'havaneres L'Horitzó i la Coral Infantil que pensem podien haver deixat constància i en el lloc que es mereix el nostre lema claveria de 'Progrés, Virtut i Amor'

La Junta Directiva de la Societat Coral
Amics de la Unió.

Fer ballar

En aquesta mateixa revista va sortir un petit anunci dient que es presentaven oposicions a la plaça d'assistent social a La Garriga.

Jo, assitent, vaig presentar-me amb instància i foto-còpia de títol. Vaig llegir les bases i amb varen citar per una tarda a les 4.

La única persona que es presentà amb mi a l'exàmen aquell dia era la ja actual assistent social i jo, una novata que no conexia ningú de la Garriga i havia llegit el llibre d'aproximació sociològica de la Garriga fet per en Joan Costa i Raimon Bonal... No sé per què?

La cita era a les 4. Comencen a les 5'30 i tan sols hi havia la regidora de Sanitat i el Secretari de la Corporació com a supervisors del poble de la Garriga.

La 1a. prova, picar a màquina durant un quart d'hora. Copiem part de les bases del contracte.

L'altre pregunta (un cas social?): dos vells que viuen sols en el poble i estan una mica desequilibrats... el fons de la qüestió, és que fan lleig. Ja que tenen la Seguretat Social resolta, les pensions etc ... potser molesten en el poble. Què hem de fer?

La última qüestió era com programar el treball social en el poble partint de la realitat de la Garriga? Es varen descuidar de posar en les bases que ja es podia portar escrit, corregit en català i picat a màquina, doncs jo el vaig fer al moment.